

N. M. I. 54.

h. 8, 13.

X 1880770

JEHOVAH HOC SECUNDANTE!

&

Gratioso Amplissimæ Facultatis Juridicæ
indultu, ac consensu benevolo,

**DISSERTATIONEM
JURIS PUBLICI,
VARIAS AUCTORUM
SENTENTIAS,**

DE

**STATU SEU
FORMA S. R. IMPERII
EXHIBENTEM,**

IN AUDITORIO MAJORI

d. VIII May, Anno M DC XCV.

publicæ Eruditorum censuræ subjiciet,

PRÆSES

**JOACHIMUS HENRICUS
SIBRAND,**

Rostochiensis, U. J. Doctorandus.

RESPONDENTE

Mans Albrecht Quzmer /

Rostochiens.

Rostochi, Typis JACOBI RICHELII, Ampliss. Senat. Typogr.

II R
4462







L. B. S. E. O.



*A*teor lubens, libensq; profiteor, si quan-
do ex eo, quod materia passim abs Au-
ctoribus tractata, (quamvis varias
Auctorum sententias de statu Imperii
nostri R. G. in peculiari Dissertatione
exhibitas, deprehendere mihi haud li-
cuerit: quæ enim Dni Lynckeri, de
forma seu statu S. R. Imper. prostat
Disputatio, (in qua itidem aliquot celebriores recensentur sen-
tentia,) Jenæ Resp. Kirchring habita, nil aliud est, quam
Dni Bœcleri de Notit. S. R. Imp. Liber 22. notis aliquot illu-
stratus,) eorumq; ingenia sæpius antihac exercuerit, dignitas
ejusdem decrementum pati, hocq; effici queat, ut Lector à lecti-
one deterreatur, præsens thema, haud ultra inspectionem Ru-
bri, sibi quidpiam promittere posse. Ast cum sciam, veros re-
rum aestimatores, nec novitatis semper cupidos, ipsum potius
argumenti pondus expendere, quam ficta quâdam specie dele-
ctari: Cumq; prætereà ex ore Quinti Mucii, referente Pom-
ponio in l. 2. §. 43. d. O. J. didicerim, turpe esse Civi, jus in
quo versatur ignorare, seu, ut clarius, quomodo hæc percepe-
rim verba exponam, multò magis turpe esse, statum Reipubl.
(unde Jus deduci testatur Arist. 3. & 6. Polit. Et res ipsa cla-
mitat, siquidem diversis Rerumpubl. formis, diversa studia, di-
verse

A

verse

*verse Leges conveniunt, vid. Arnifæus de Republ. Lib. 2. Cap. 6. Sect. 5. n. 1.) vel imperii in quo vivimus ignorare: Ac præeunte Magnifico Dno Rhetio JCto celeberrimo, in Disp. Jur. Publ. in proëm. Disp. 4. de stat. German. circ. Subdit. p. 188. patria Germanus turpe mihi reputaverim, patrii Juris peregrinum audire, hinc statum seu formam Imperii nostri Romano Germanici, exercitii publice habendi vice elegi, & quamvis varia remoram injicere videbantur, in proposito tamen perstiti. Sat certus, plurimos, quibus breves hasce pagellas, vel fugitivo saltem oculo percurrere placuerit, quiq; varias à se invicem dissentientium opiniones perspicient, concessuros esse, rem ancipitis omnino aleæ aggredi, qui formam, seu statum Imperii nostri Romano Germanici delineare in animum sumserit. Sabbathina, & veré Magistralis, ut olim loquebantur, quæstio est, sunt verba antè laudati Domini Rhetii in Disput. Jur. Publ. IV. Cap. 2. §. 8. n. 84. p. m. 205. quis hodié Imperii status recté denominandus sit? Si enim ulla res in controversiam cecidit, fanè de hâc Ddres omnibus fibris pugnarunt. Conf. Linnæus Tom. 1. Jur. Publ. Lib. 1. Cap. 10. n. 11. Dnus Schweder, JCtus celeberrimus, Consil. Würtemberg. & Supr. Dicast. Assessor in Introduct. in Jus Publ. Part. General. Cap. 4. §. 49. p. m. 151. Reinhard König Disp. Polit. de Stat. Imper. Rom. in pr. Auctor des veränderlichen Staats-Mantels n. 100. Relfendso de Summa Princip. Germanic. potest. Cap. 13. p. m. 192. circ. fin. Arnifæus de Republ. d. 1. p. m. 884. Bœcler. Instit. Polit. Lib. 3. Cap. 8. p. m. 185. in fin. seqv. Multosquè statum Germania in media Germania anxie quætere, nequè tamen post tantam Librorum molem, rem satis ad liquidum perduxisse multis cordatis judicari, sentit Vir celeberrimus, de Republ. literaria dum in vivis esset, & nunc lon-
gé*

gé meritissimus, Dnus Pufendorf, Disquis. de Republ. Irregular. §. 7. p. m. 22. Imò ferè monstra reperiri opinionum de forma Regiminis in Imperio Romano Germanico, testatur Dnus Slüterus quondam Cancellarius GUSTROVIENSIS eminentissimus, in tractat. de Subject. Summ. potest. in Imper. seu Republ. Rom. Germ. p. m. 3. In quo definiendo iudicium suum suspenderit, & dubitationem prodant, Viri in Republ. nostra versatissimi. Vid. Lampad. tractat. de Republ. Roman. German. Part. 3. Cap. 21. §. 25. p. m. 261. Cellar. Polit. Lib. 2. Cap. 6. n. 24. Quid ergò de mea sperandum erit tenuitate? Dicam in antecessum, non meis, sed Christoph. Besold. in Disfert. Singul. de stat. Reipubl. mixt. Cap. 2. Th. 6. verbis. Ab hâc (puta nostri tbematis) consideratione, multarum maximi momenti quæstionum resolutio dependet: De quibus tamen certum aliquid statuere, minimè ego, sed ii tantummodo possunt, qui rerum illarum diutino usu peritiam acquisiverunt. & p. p. Ego quæ in sequentibus adducam, non iudicandi, sed differendi animo proponam. Nec tamen omne quale quale iudicium omittam, vel subterfugiam, sed id ipsum, quod ex libertate Academica propugnabo, lubentissimè, ut & singula quæ proferenda, cujusvis eruditorum censura, imò & mei ipsius, si quando meliora edoctus, qui veritati ultrò cedo, subjiciam. Quò autem primo statim intuitu generaliora perspiciat L. B. quæ specialiori dein tractatione deducuntur, Caput I. generalia præmittet, & posthæc, quod in rubro promissum, varias Auctorum sententias referet. Caput II. Causas quasdam tantæ discrepantiæ exhibebit. Caput. III. & ult. argumenta præcipua sententiarum celebriorum, & quanam præ reliquis eligenda, tradet. Faxit Summus Jehovab, ut & hic qualisqualis labor cedat in Sui Nominis gloriam, atquè ad aliorum studia promovenda, quædam conferat.



CAP. I.

GENERALIA PRÆMITTIT , & DEIN VARIAS AUCTORUM SENTENTIAS DE STATU SEU FORMA IMPERII ROMANO GERMANICI REFERT.

§. 1. Tres omninò & olim & hodiè dari Rerum-
publ. rectarum , simplicium species , totidemqvè corru-
ptas : quodque inter rectas, primò loco ponatur Regnum,
seu ut alii loqvuntur, Monarchia. (2) Aristocratia, & (3)
juxta Aristotelem πολιτεία juxta alios, Democratia, (*vid.*
Cellar. Polit. Lib. 2. Cap. 5. n. 18.) quamvis & *Aristot. Lib. 1.*
Rhetor. Cap. 8. vocabulum Democratiaè ita usurpare vide-
atur, ut utramqvè tam rectam, quam corruptam sub se
comprehendat. Inter corruptas autem Regno opponi
Tyrannidem, Aristocratiaè Oligarchiam, Politiaè Demo-
cratiam, tralatitium est, nec quisquam qui primis saltem,
ut ajunt, labiis Politices fontes degustavit, negabit, nemi-
niqvè non, notissimum esse potest, Cui interim volupè
fuerit, ex antiquioribus consulat *Senec. Epist. 14.* quem expli-
cat *Salmas. Defens. Reg. Cap. 6. p. m. 172.* *Cicer. de Divinat. Lib.*
2. in pr. Stobæum Serm. CXLI. p. 416. *Pindar. Pyth. Od. 2.*
quem allegat *Pufendorff. de J. Nat. & Gent. Lib. 7. Cap. 5.*
§. 3. p. m. 921. quosqvè larga manu citat *Melchior Junius*
qvæst. Polit. 1. p. 2. conf. Dn. Thomas. Instit. Jurispr. div. Lib. 3.
Cap. 6. §. 32. seqq.

§. 2. An verò ex his quædam detur mixta, non fa-
tis convenit inter Ddres, hancqvè longè maximam inter
Politicos concertationem vocat Avus maternus etiam
post cineres mihi suspiciendus, & venerandus, *Dnus Jo-*
achimus Carstenius, Cancellarius quondam Saxo-Lauen-
burg. & Syndicus Liberæ Civitatis Imperialis merentissi-
mus

mus in *Disput. de formis seu speciebus Rerumpubl.* habita sub
Reinbard König 2. 5. qui *Corollar. 1.* hodié plerasqvé Ur-
 bes mixta ex Aristocratia & Democratia forma, regi af-
 firmat, (conf. *Besold. Dissert. Singul. de Stat. Reipubl. mixto*
Cap. 3. Tb. 6. p. m. 191.) qvalem & patria amantissima a-
 gnoscat mixturam. Præter hunc in adfirmantium transit
 partes *Arniseus de Republ. seu Relect. Polit. Lib. 2. Cap. 6. sect.*
1. n. 1. ubi pro hac sententia 24. recenset auctores, fusius-
 qvé eandem in *seqv. Sect.* probat: (qvem & commendat
Bœcl. Inst. Polit. L. 3. C. 1. p. m. 174. circ. f. cauté tamen legen-
 dum monet) quod itidem facit *Schönborner Polit. Lib. 1.*
Cap. 16. ac omninò ejusmodi mixtas, seu ex simplicibus
 formis compositas Respubl. dari, tam ex veteris quàm
 ex recentis ævi historia constare: Et in plerisque hodi-
 ernis Europæ Regnis & Rebuspubl. mixturam aut tem-
 peramentum aliquod adhucdum reperire licere, putat
Dnus Schweder, introd. in J. P. Part. General. Cap. 4. §. 51.
p. m. 157. Imò vix hodiè dari simplicem Reipubl. speciem
 statuit *Henr. Jul. Scheurl Dissertat. Pol. p. m. 144.* Conf.
Clapmar. de arcan. Rerumpubl. Lib. 5. Cap. 20. Contzen. Lib.
1. Polit. Cap. 14. §. 9. quem citat *Burgold. ad Instrum. Pac.*
Part. 3. Disc. 2. §. 1. in fin. p. m. 15. add. *Besold. Dissert. Sing.*
de Stat. Reip. mixt. Cap. 1. Th. 1. Cellarius quoqvé in Polit.
Lib. 2. Cap. 6. per tot. mixtam dari Rempubl. deducit, cui
 sententiæ & nos subscribimus.

§. 3. Contrarium tamen volunt *Dominus Thomasi-*
us Instit. Jurisprud. div. Lib. 3. Cap. 6. §. 157. seqq. ad §. 161.
Bosius Profess. Jenens. allegatus Francisc. Iren. ad Burgold.
Part. 3. ad Disc. 2. p. 10. seqv. pluresqvé in negativam ad-
 ducit *Arnif. cit. Lib. 2. Cap. 6. S. 1. n. 17.* quibus addendi
Marc. Zuer. Boxborn. Instit. Polit. Lib. 2. Cap. 1. in expla-

nat. ad §. 4. in fin. p. m. 379. cui mixti Imperii nomen haud placet, sed ab eo ordine, qui auctoritate præ cæteris excellit statibus, totum determinandum censet: idem iudicat *Tholozanus de Republ. Lib. 5. Cap. 1. n. 3. p. m. 236. jung. Lips. Polit. Lib. 2. Cap. 2. & Bosius in Synops. Polit. Lips. Excerc. 2. Cap. 2. n. 13. Joan. Frid. Horn. Polit. Lib. 3. Cap. un. §. 3. ibiqvè annotat. Epsteinii. Slüter. de Subj. S. P. in Imp. R. G. p. 4. §. Tacit. Annal. 4. 33. quem adducit Bæcl. in Carol. M. p. 20. n. 3.* Prætereà ex hoc principio quod indivisibilis sit Majestas, nec apta in plures partes distrahi, negativam amplectuntur, *Hænon. Disput. Polit. 9. Tb. 16. Lit. C. p. m. 455. sequ. Bodin. de Republ. Lib. 2. Cap. 1. item Timpler. & alii, quos citat Schweder. Introd. in J. P. Part. Gen. Cap. 4. §. 50. p. m. 154.* Sed quò tandem ad propositum nostrum perveniamus, hæc generaliora fundamenta, eum in finem præmittere placuit, quò in recensendis variis Auctorum sententiis eò meliori ordine progredi liceret. Stat ergò animus primum illos producere, qui pro Monarchia pugnant. Dein Aristocratiae defensores spectabimus: in tertia classe illos, qui mixtam volunt formam, ponemus: Ac quartò tandem promiscuè varias & mirandas opiniones ac dissensiones ostendemus.

§. 4. Inter eos, qui formam Imperii Monarchicam venditant, jure meritò familiam ducit *Reinkingk de Regim. Secular. & Eccles. Lib. 1. Class. 2. Cap. 2. n. 1. seqq.* (quem contra *Limnæum* defendendum sumfit *Wilhelm. Witendorff in Discursu de Stat. & administrat. Imp. Rom. forma hodierna.*) Huic sociandus, *Habn. de Jur. Imper. German. Sc. methodica tractat. Sect. 30. junct. Sect. 14. Besold. tractat. posthum. Jur. Publ. Part. 2. Cap. 1. p. m. 148. Becker. Synops. Jur. Imp. Rom. Germ. Lib. 2. Cap. 3. §. penult. 17. p. m. 71. seqq. Arumæus Vol. 1. Disc. 1. & 2. Spreng. Jur. Publ. Cap. 3. Richard. Dieteric. Ictus de*

de summa summi Imper. potest. quam Majestat. appellamus
 Concl. XXVIII. Waizenegger. Dissert. Jurid. de Imperat. & Im-
 per. Cap. 7. per tot. p. m. 203. seqq. J. E. Sauter in refutat. Mons.
 Aubry Lib. 3. Cap. ult. ibique allegat. p. m. 208. Sieur de la
 Noue, Disc. 22. Charles Loysseau de la Souverainité de l' Empe-
 reur. Tom. 2. p. 10. Stamler. de Reservat. Imper. §. 5. 6. 15. &
 passim p. m. 131. Daniel Otto Cap. 7. Jur. Publ. Schütz Vol. 1.
 Coll. Publ. de Stat. Rei Rom. Diss. 1. Th. 25. Lit. D. ubi rationes
 recenset p. 38. Statum prætereà Imperii vel hodiernum Mo-
 narchicum dici posse deducit Rhet. Instit. Jur. Publ. Lib. 1.
 Tit. 2. §. 146. p. m. 142. seqv. qui tamen aliter sentire videtur
 in Disput. Jur. Publ. 4. Cap. 2. §. 8. n. 94. & 99. Jung. Braut-
 lacht. Epit. Jurisprud. publ. Univers. Lib. 1. Cap. 2. §. 9. Rein-
 hard. König Diss. Polit. prior. de Stat. Imp. Rom. opposita scri-
 ptis Joann. Bodini. Avenar. Nomicopolitic. qv. 10. p. m. 15. qui
 alios adhuc allegat Auctores.

§. 5. Præter hos, huic sententiæ, Statum scil. Impe-
 rii Monarchicum esse, pleriqvè veterum Jctorum, præser-
 tim Itali, calculum suum adjiciunt, hâc potissimum rati-
 one moti, quod observarent in Jure Justiniano per no-
 men Imperatorium designari summam & absolutam Rei-
 publ. potestatem, hocqvè idem ad seqviora quoqvè tem-
 pora, & nostros Imperatores Romano Germanicos ac-
 commodaverunt, uti tradit J. W. Textor. tractat. Jur. Publ.
 de ver. & var. Rat. Stat. Germ. moderni p. m. 30. seqv. Idem
 omnes sentiunt Catholici teste Rhetio Disput. Jur. Publ. 4.
 Cap. 2. §. 8. n. 85. p. m. 205. Jung. Arniseus de Jur. Majest.
 Lib. 1. Cap. 2. n. 1. p. m. 17. seqq. ex alio tamen fundamento,
 quia nim. hâc via religionem suam reduci posse confidunt.
 Conf. Christoph. Besold. Diss. Sing. de Stat. Reipubl. mixto Cap. 2.
 Th. 5. in fin. p. m. 180. & Lib. 1. Politic. Cap. 8. §. 2. n. 5. Limneus
 Tom. 1. Jur. Pub. Lib. 1. Cap. 10. n. 11. §. 6. Pro

§. 6. Pro forma Aristocratica arma stringunt *Bodin* de *Republ. Lib. 2. Cap. 1. & 6. & method. Histor. Cap. 7.* (cui relativè respondet *Cluten. Syllog. rer. quotid. Tb. 16. p. m. 49. jung. Reinh. König alleg. Disput. Polit. prior. de Stat. Imp. Rom.*) ut & auctor *invisi* alias scripti *Hippolith.* à *Lapide de Rat. Stat. Germ. Part. 1. Cap. 2. & 18.* quem tamen refutat *Textor alleg. Tractat. Cap. 2. p. m. 35. seqq.* & peculiari tractatu *Bæcl.* (eundem quoque, ast parum felici successu, impugnare tentarunt *Slüter. & Auctor Comitologia Ratisbonens. de Anno 1654.* ac *Stamler* in tractat. de *Reservat. Imper. vid. iudicium Domini de Monzambano de Stat. Imp. Germ. Cap. 6. §. 7. p. m. 153.* Causam verò hujus inter eruditos notissimi scripti *Hippolithi*, quod ante conclusam pacem *Monasteriensem* prodiit, eo tempore quò maximè bellum inter *Cæsarem & Suecos* fervebat, in implacabili odio adversus domum *Austriacam* ponit *Burgold. Notit. Rer. illustr. Imp. Rom. Germ. Part. 2. Disc. 5. §. 1. p. m. 40. circ. fin. & Monzambano d. l.*) Ulterius quoque pro *Aristocratia* allegari solet, effatum *Electoris Moguntini*, cujus verba memoriae prodidit *sleidan. Lib. 1. de Stat. Religion. & Reipubl. p. 16.* explicationem tamen eorundem suppeditat *Dnus Rhetius* allegat. sæpius *Disput. 4. n. 89. p. m. 205. conf. omninò Burgold. d. modò l. p. m. 41. post med. Schweder. Introd. in J. P. Part. Gen. Cap. 4. Tb. 49. p. m. 153. Limnæus Tom. 1. Jur. Publ. Lib. 1. Cap. 10. n. 13. seqq. Carpz. de L. Reg. German. Cap. 13. Sect. 9. n. 9. p. m. 919. b.* Cæterum rationes pro *Aristocratia* militantes recenset *Schütz Colleg. Publ. de Stat. Rei Rom. Vol. 1. Diss. 1. Tb. 25. Lit. B. jung. Liebenthal Colleg. Polit. Exercit. 8. qv. 1.* ubi undecim argumenta, hanc sententiam corroborantia, affert: de quibus tamen juxta propositum nostrum *Cap. ult.* agendum erit.

§. 7. Ac-

§ .7. Accedimus ad tertiam Classsem, in quâ eos collocavimus Auctores, qui formam Imperii nostri mixtam volunt, ex Monarchia & Aristocratia. Inter quos citra præjudicium ordinis, uti in præcedentibus, ita & hîc primo loco nominare licebit *Carpz. ad L. Reg. Cap. 13. Sect. 9. n. 10. seqq.* ubi ad propositam quæstionem, qualis ergò Imperii nostri Status? ita respondet: *Dicant alii quicquid velint, ego mihi nunquam persuaderi patiar, faciem Imperii hodiernam, Statum simplicem, vel Monarchicum, vel Aristocraticum presentare, ex principiis Politicis ita edoctus, quin potius ex utraqvè tam Monarchia, quàm Aristocratia Imperium Romano Germanicum commixtum existimaverim.* H. J. (neqvè tamen propterea sibi ipsi in *d. Cap. 13. Sect. 10. n. 6. § n. 24.* contradicit, cum utrumqvè admittat, scil. mixturam, ast talem in quâ Monarchia præemineat, à quâ tanquam potentiori parte, Imperium nostrum Monarchicum appellandum.) Ita quoqvè *Dnus Conring. Dissert. Polit. de Nomotbet. Respond. Hammerstein Th. 45.* concludit, Rempubl. nostram non quidem Monarchicam, nec purè Aristocraticam, sed utraqvè hac mixtam esse. Hisce adjungendus *Auctor des veränderlichen Staats - Mantels Cap. 8. per tot. n. 1. p. m. 52. Textor. tractat. Jur. Publ. de ver. & var. Rat. Stat. German. modern. Cap. 2. p. m. 44. seqq. conf. p. 55. Burgold. ad Instrument. Pac. Part. 2. Disc. 5. §. 3. & passim. Pacific. à Lapid. in not. & strictur. in Severin. de Monzambano Disc. 12. n. 1. seqq. Schönborner Polit. cit. Lib. 1. Cap. 16. Strauch. Instit. Jur. Publ. Lib. 1. Tit. 4. §. 11. p. m. 32. Vitriar. Instit. Jur. Publ. Lib. 1. Tit. 2. §. 3. p. m. 19. (& in edit. noviss. d. A. 91. p. 55.)* ubi ita argumentatur: *In quacunqvè Republ. Subjecta Majestatis existentia sunt diversa & mixta, istius Reipubl. forma est mixta, A. in Republ. Ro-*
B.
ma-

mano Germanica &c. vid. *Art. 8. Instrum. Pac. E. Respubl. Romano Germanica est mixta* : jung. idem d. *Lib. 1. Tit. 7. §. 4. p. m. 88. (in ed. nov. p. 256.)* & *Lib. 3. Tit. 13. §. 10. p. 412. (in ed. nov. p. 787.)* nec non *Lib. 1. Tit. 7. §. 6. p. 91. (in ed. nov. p. 259. sequ.)* conf. *Joachim. Cluten. Syllog. rer. quot. supra jam allegit. Auctor microscopii Statistici, seu Dissertat. de Dominio eminent. in Imp. Rom. Germ. Cap. 2. §. 24. p. m. 173. seqq. Discur. Histor. Polit. Jurid. de Princip. Friedlieb/ habitus Gryphiswald. Anno 1669. Limneus Tom. 1. Jur. Publ. Lib. 1. Cap. 10. n. 12. Arniseus relect. Polit. Lib. 2. Cap. 6. Sect. 5. n. 134. in fin. add. Peucer. Chronic. Part. 3. Lib. 5. in pr. p. m. 5. seqq. Georg. Horn. Orb. Polit. Cap. 1. Aphorism. 7. p. m. 10. sequ. qui tamen videndus in Orb. Imperant. Period. 3. p. m. 83. Tandem agmen claudet *Wurmser. Exercitat. Justin. 1. qv. 9.* ubi pro & contra argumentis adductis, concludit, opinionem verissimam illorum, qui volunt Imperii nostri formam seu Statum Monarchicum, cum Aristocratia mixtum.*

§. 8. Sunt ex alii quos propter connexitatem materiae annectimus, qui volunt, formam Imperii mixtam esse, ex Monarchia, Aristocratia, & Democratia, inter quos *Hotomannus in Franco-Gallia Cap. 10. p. m. 83.* hancquè etiam sententiam sequi videtur, (qui primo mihi loco omnium laudandus erat) *Dnus D. Radovius* antihac in Alma patria P. P. celeberrimus, Collegii Senatorii ut & Ampliff. FCtis Jurid. Senior, Statuumquè Provincialium Syndicus gravissimus, nunc reverendissimus Capituli Præpositus, & Syndicus Liberæ Civitatis Imperialis Lubecensis meritissimus, Mecænas, & affinis honoratissimus, in *Disput. doctissima, de Majestate*, ante 36. annos hîc habita *Tb. 17.* quamvis, uti verba ejus habent, exer-

exercitii gratia , & pro libertate Academica , hanc sententiam defendendam susceperit. (jung. *Reifendso de Summa Princ. German. potest. Cap. 13. p. 198.* ubi nostrum Statum posse dici Democraticum, (quamvis neminem idem docentem , se vidisse fateatur,) rationibus & argumentis demonstrare laborat, ac vult, neminem nisi vervecum in patria natum, negare posse, aliquid status Democratici Imperio nostro subesse: vid. tamen *Dnus Schweder. Introd. in J. P. Part. Gen. Cap. 4. §. 49. p. m. 154.*) idem sentit *Henr. Jul. Scheurl Dissert. Pol. 3. p. m. 144.* Ipsum, inquam, Imperium Romanum, admirabilem trium formarum commixtionem continet: Caput seu Monarcha Imperator est, Optimates sunt Electores, & Principes, Populum Civitates Liberae, quarum itidem ut aliorum Statuum suffragia in Comitibus audiuntur, representant. *Cont. Contz. Polit. Lib. 1. Cap. 14.* cujus & verba recitat *Waizenegger. Dissertat. de Imperat. & Imper. Cap. 7. §. fin. p. m. 207. seq.*

§. 9. Restat adhuc quartus ordo, si ita loqui licuerit, dum sine ordine, variae variorum Auctorum allegandae erunt sententiae. In quo (a) primo loco ponemus opinionem eorum, qui volunt formam Reipubl. nostrae, seu Imperii R. G. esse irregularem, inter quos auctor *Dissert. Dnus Samuel Pufendorfius, de Republ. irregulari*, quam auspicio ipsius Londini Scanorum habuit *Dnus Patruus meus* omni honoris cultu venerandus, *Dnus Hermannus Sibrand*, Syndicus apud Sedinenses meritissimus. Idem statuit *Dominus de Monzambano Cap. 6. §. 9. p. m. 106.* dum dicit: Germaniam esse irregulare aliquod corpus, & monstro simile, siquidem ad Regulas scientiae Civilis exigatur; quem tamen impugnandum sibi sumpsit *Burgold. P. 2. Disc. 5. n. 8. p. m. 47.* ut &

Dnus Rbetius sæpius laudata *Disput. J. P. Part. 4. p. m. 206. n. 100. seqq.* ac *Relfensfo de Summa Princip. Germ. pot. Cap. 13. p. m. 195.* ubi laudat clarissimum *Dnum Jacob. Thomas.* quod in *Dissert. de ministrissimo Corollar. ult.* contra hoc *Monzamban.* dogma insurrexerit. (β) Alii statum Politicum in nostro vigere Imperio, evincere conantur, cujus sententiæ defensionem suscepit *Relfensfo de S. P. G. P. Cap. 13. p. m. 196.* exin, quod putet, multa in Imper. Germanico instituta Oligarchica, nec pauca Democratica reperiri, quæ quando misceantur, vel statum Tyrannicum (qui planè non est) vel Politicum oriri necesse sit, juxta doctrinam *Aristot. 4. Polit. 8. & 9.* (γ) Quidam formam Imperii nostri, talem esse autumant, quæ constet ex multis inæquali inter se fœdere connexis, & confœderatis, cujus sententiæ propugnatorem facere solent *Dnum de Monzambano de Stat. Imper. German. Cap. 6. §. 9. junct. Cap. 5. §. 28.* quem etiam allegat *Dnus Luderus Menckenius*, Præceptor quondam Lipsiæ fidelissimus, de què re literaria admodum meritis, in *Gymnas. Polem. Jur. & Select. Controv. Jur. Publ. Rom. German. Disput. 2. Th. 5. p. 26.* Quamvis hanc *Dni de Monzambano* fuisse sententiam neget *Kirchring, Dissert.* (seu potius commentar, super *Bœcl. de Notit. S. R. Imp. Lib. 22. de forma seu Stat. S. R. J.* sub præsid. *Dni Lyncker. Jenæ* habita *p. 28.* si *κατὰ πρόθεσιν* sumantur ejus verba, sed inde eliciendum potius, quod Respubl. nostra pro una haberi nequeat, ut ita potius dicat *Monzamban.* quid non sit. Hujus quoquè sententiæ, quod nim: Imperium nostrum corpus sit, ex pluribus Rebuspubl. confœderatum, se quondam fuisse testatur *Relfensfo de S. P. G. P. Cap. 13. p. m. 191.* probaturus ex *Grot. de J. B. & P. Lib. 1. Cap.*

Cap. 3. §. 20. & 21. conf. *Bodinus de Republ.* 2, 6. p. m. 359. Pariter Imperium Romano Germanicum, tanquam corpus, ex pluribus Civitatibus arctissime coarctatum considerat *Jacob. Gotthofred. in Achæic. Thuan. Hist. Lib. 2. p. m. 77.* conf. *Burgold. Part. 2. Disc. 5. n. 7. p. m. 44. seqv. Anton. Hulsius in Specim. Theolog. hypothet. Part. 1. Disputat. 12. Th. 9. p. 206. Lugdun. Batav. 1676. edit.* cum Belgio fœderato Imperium nostrum comparat. Verum hanc dubitationem, & sententiam, quâ negant, Imperium una Republ. contineri, sed esse corpus ex multis Rebus publ. fœderatis conflatum, semper displicuisse Patriæ amantibus, & hos qui hoc modo in pace, pacis Tabulas cavillari, & contra eas Legibus Imperii & Statui bellum indicere non vereantur, facundos & Sapientes esse cupere malo publico, docet *Bœcler. de Notit. S. R. 7. Lib. 22. Cap. 2. p. m. 216.* ad quem locum videndus *Kirchring. p. 30. seqq.* Deditquæ hæc opinio præprimis *Obrecht* ansam, edendi *Dissertat. de unitat. Reipubl. in Sacro R. 7.* quem vide sis, Conf. *Schweder. Introd. in Jus Publ. Part. Gen. Cap. 4. §. 48 p. m. 153.*

§. 10. Ita quoque *Rachel Instit. Jurisprud. Lib. 1. Tit. 40. §. 4. p. m. 129.* in dubium vocat, an Germania omnis unam hodiè, an plures Respubl. inæquali fœdere quodammodo cohærentes constituat, inque posteriorem inclinât sententiam in *Introd. ad Jus. Publ. German. Cap. 18. p. m. 187. seqq.* in quam etiam *Conringium ad Lampad.* (videtur innuere verba illa quæ habet *Part. 3. Cap. 3. ad §. 20. p. 143.*) propendere, vult videri posse, dum tradit, parum abesse, quin simpliciter singuli Principatus, singulæ Imperiales Urbes, prout hodiè sese habent, omnia sint totidem civilia corpora inter sese non nisi fœdere, quoad

nonnulla duntaxat conjuncta : Dubitat tamen *Rachel d. l. p. m. 187.* Conringium hanc sententiam, uti præ se fert, ferio fovere, cum ex eo audiverit, non esse absurdum dictu, etiam plurium Gentium unam esse Rempubl. Nec memini in lectione Conringii hæc talia occurrere. Ast cur Imperium nostrum, non possit esse Systema plurium Civitatum inæqualiter foederatarum, rationes allatas vid. apud *Dominum Luder. Mencken.* laudato supra *Gymnas. Polem. Disput. Jur. Publ. 2. Th. 5.* ut & *Dnum Schweder. introduct. in J. P. Part. General. p. m. 153. seqv. jung. Auctor. Des veränderlichen Staats-Mantels Cap. 8. §. 1. p. m. 53. seqv. Pacif. à Lapide in not. & structur. ad Monzamb. Disc. 9. n. 4. p. m. 537. ad p. 546. Burgold. ad Instrum. Pac. Part. 2. Disc. 5. n. 8. p. m. 47. Brüggeman. de scopo Reipubl. German. Sect. 1. n. 7. Vitriarius Institut. J. P. Lib. 1. Tit. 19. §. 3. p. m. 203. (in ed. nov. p. 505.) (d) Oligarchicum nostrum facit statum, *Eichel in Dissertat. de Republ. mixta Tb. 19.* quem citat *Relfendso de Summa Princ. Germanic. potestat. Cap. 13. p. 189.* (reprehenditur tamen ea propter à *Dno Schweder. introd. in J. P. Part. General. Cap. 4. §. 49. p. m. 154.*) videturquæ in eandem propendere sententiam *Rachel Instit. Jurisprud. Lib. 1. Tit. 40. Aphorism. 6. in fin. p. 132.* (e) Polyarchicum Imperii nostri statum esse fingit *Textor de ver. & var. Ration. Stat. German. moderna Cap. 2. p. 33. circ. med.* Et hæc celebriores sunt Auctorum sententiæ, quarum quælibet suos, uti semper fieri solet, reperit Sectatores. Sunt quidem adhuc aliæ in promptu, (imò tot fermé opiniones, quot olim portæ Thebis, haud sine admiratione reperies;) ast cum hæ ipsæ commodè ad modò recensitas referri queant, vel etiam minus ac aliæ receptæ sint, impræsentiarum in potioribus acquiescendum duximus. Pro-
gredimur ad CAP.*

CAP. II.

CAUSAS QUASDAM TANTÆ DISCREPANTIÆ EX-
HIBENS.

§. 1. Ingenui non est civis, tam varié de hoc argu-
mento sentire, sunt verba *Bæcleri*, si fides habenda *Dno*
Rhetio Inst. Jur. Publ. Lib. 1. Tit. 2. §. 146. p. m. 142. Manet
tamen dissensus, & manebit, quamdiu experientia, lo-
cuples rerum Magistra, probabit, vel potius docebit, ve-
rum esse effatum *Ulpiani* in *l. 17. §. 6. d. recept. & qui ar-*
bitr. recep. quod scil. naturalis hominum sit ad dissentien-
dum facilitas; Ast cum nimis generalem hanc esse cau-
sam quilibet facile perspiciat, specialiores, & ad propofi-
tum nostrum facientes, inqvirendæ erunt. (N) Prima hæc
esto: quod diversa sint hominum studia, diversis qui im-
buti principiis, quivè juxta hæc statum Imperii interpre-
tantur, sensum potius inferendo, quàm ex veris & genu-
inis Politices fundamentis expectando, uti videre est, in
Ddribus Cis- & Transalpinis. Sic, ut exemplis res fiat il-
lustrior, cum alii Politicorum mixturam concedant, alii
negent, quâ de re supra. Cum alii distinctionem inter sta-
tum & administrationem mordicus defensitent, inter quos
Cellarius Polit. Lib. 2. Cap. 1. n. 30. seqq. jung. Sitbman. Spe-
cul. Imp. Rom. Cap. 10. n. 61. p. 207. ibiqvè allegg. Cotbman.
in Cod. Lib. 1. Tit. 1. qu. 1. n. 10. Gotbosed. Antonius Disput.
Anti Vultej. 1. per tot. Avenar. Nomicopolitic. qu. 10. p. 14. ibi-
qvè citat. Alii negent, quod facit Limnaus Tom. 1. Jur.
Publ. Lib. 1. Cap. 10. qui distinctionem hanc plané inverte-
re conatur in discurs. contra Wihendorff sect. 3. & alibi
passim. Althus. Polit. Cap. 39. n. 3. (quamvis distinctio-
nem hanc non omninò rejiciendam, sed in quibusdam
Stati-

Statibus seu formis Rerumpubl. admittendam esse, doceat Boruffiæ Ducatus: cujus Status licet Monarchicus sit, administratio tamen Aristocratica est, quatenus administratur per Governatorem, & Supremos Consiliarios, quorum quatuor sunt, solentque vernaculo vocabulo appellari die Herren Ober-Regiments Râthe / & gaudent supremis officiis quatuor. Primus est Supremus Aulæ Provincialis Magister der Land-Hoffmeister / obitque hoc munus, Dnus Joannes Ernestus à Wallenrod, vir gravis, & multarum rerum usum habens, cujus multa domi forisque vel provisè prudenter, vel acta fortiter, vel dicta acutè feruntur, propterea quasi cognomen habet Sapientis & βιβλιοθήκης ἐμψύχου. Proximus ab illo est Burggravius Supremus, Dnus Georgius Christianus Sinct à Sinctenstein. Hunc excipit Cancellarius, qui etiam feudorum Directorium tenet, & Præses est Supremi Tribunalis, (quod lectum Justitiæ meritò dixeris,) Dominus Georgius Fridericus à Kreuzen / in quo & summa humanitas, & mira comitas, cum magna tamen auctoritate conjuncta. Quartus denique est Marescallus Supremus, Dnus Otto Wilhelm à Perband. Conf. *im Hoff. Notit. S. R. Imp. Lib. 2. Cap. 8. n. 9. & 10.* Imperio interim nostro R. Germ. hæc distinctio applicabilis haud videtur.) Cum alii temperamentum admittant, alii non; quilibet verò sententiam, quam vel imbibit à Doctore suo, vel è proprio effinxit cerebello, quamque rationi suæ, & captui convenientem semel elegit, ac publicè defendere cæpit, haud facile mutet, sed potius ad eandem cuncta quæ apud alios fortè legit, distorqueat, & vim verbis inferendo sibi applicet, cum injuria quamvis proferentis, dummodo tamen testes aliquot ad fidem sententiæ faciendam secum

secum rapere possit, obtorto licet collo: (rarum enim admodum hodiè est id genus hominum, qui se victos, & errasse fatentur, vel etiam veritati, quam semet genuinam (quæ tamen aliquando ficta & fucata prudentioribus apparet,) amplecti, quivis certissimè cedit, cedunt) & uti *Bæcl. ad Grotium, 1, 3, 7. p. m. 227.* eleganter loquitur, *verè errores ornare, & zueri, inter mores, & artes seculi est:* quinam alii provenire possunt fructus, vel sperari, quàm discordia, & dissensus?

§. 2. (3) Secundam discrepantiæ rationem in eo ponemus, quod alii ex principiis Aristotelicis, hanc quæstionem, quisnam scilicet sit Imperii status? decidere studeant, formamquè illius per omnia ad amissim præceptorum ejusdem dimetiendam, & describendam sibi persvadeant, in verba Aristotelis jurando, cum tamen nec ipse singulas voluerit describere Rerumpubl. species, nec quoquè potuerit, cum natura semper deproperet novas edere rerum formas. Alii contra prorsus eundem rejiciendum statuunt: vid. *Relfensso de Summa Princip. Germanic. potest. Cap. 13. p. 194. Dnus Rhet. Inst. Jur. Publ. Lib. 1. Tit. 2. §. 146. p. m. 142.* (3) Tertiò variæ discrepantium opinioniones ex diversa affectione, & studio aliis placendi, ortum trahunt. Sic v. gr. alii magis Imperatori favent, alii Imperii hostibus addicti sunt. Alii hunc, alii illum optant, & pro sua Status ratione fingunt, Imperii Statum: & alius hanc, alius aliam adamat Reipubl. formam, pro diversa ingenii inclinatione: quibus apud alios accedit privatum interesse, & turpis amor quæstus, quatenus hodiè mercenarium scribendi studium. Vid. *Arniseus de Republ. Lib. 2. Cap. 6. Sect. 5. n. 3. p. m. 884. jung. Dnus Schweder. introd.*

C

in

in J. P. Part. Gen. Cap. 4. §. 49. p. m. 152. in pr. Limnaeus Tom. 1. Jur. Publ. Lib. 1. Cap. 10. n. 11. Burgold. ad Instrum. Pac. Part. 1. Disc. 10. §. 15. p. m. 202. post med. (7) Quarto quoque hæc discrepantiæ causa statui potest, quod tempora antiquiora Justiniana cum modernis, & Jus privatum cum Jure Publico, imò Jus Publicum Justinianeum cum Jure Publico moderno confundatur: Unde fit, quod cum imprimis veteres Jcti omnia ad decempedam Juris Civilis metiantur, haud tutò eos sequamur: vid. Burgold. ad Instrum. Pac. Part. 2. Disc. 5. n. 5. p. m. 42. Carpz. Commentar. in L. Regiam German. Cap. 1. Sect. 14. n. 19. Dnus Lud. Menckenius Gymnas. Polem. Jur. Disput. Jur. Publ. 1. Tb. 2. Besold. Dissertat. Sing. de Stat. Reipubl. mixto Cap. 2. Tb. 3. Arniseus Relect. Polit. Lib. 2. Cap. 6. Sect. 5. n. 5. p. m. 884. circ. fin. sequ. Disput. d. L. Regiarum Roman. antiqu. tum German. hodiern. Pras. Ungepaar. Jen. Anno 42. habit. Tb. 53. sequ. quamvis sint qui studio, & favore antiquitatis eò ducantur, ut velint hodiè tale censerì Imperium, quale tempore Augusti fuerit, quatenus L. Regia nunquam revocata, cumquè hæc Capitulationes nostras Imperatorum planè convenire credant. Vid. Waizenegger. Dissertat. de Imperat. & Imper. Cap. 7. §. 7. p. m. 202.

§. 3. (7) Quintò quoque non parum momenti ad discordantiam, disciplinarum depravatio adfert: quod hodiè tantam disciplinarum confusionem, (ad quam imperitia Civilis scientiæ solidioris, ansam dedit,) introductam videamus, ut quorsum quis se vertat, vix vel Lynceus perspicere queat, quâ de re & olim & hodiè doctissimi quiquè conqvesti. Conf. Bæcl. de Notit. S. R. Imp. Lib. 22. Cap. 1. p. m. 213. circ. init. Lin. 3. seqq. Huic connexum est

est (1) Sextò illud, errori, & consequenter dissensui (quod alii meliora se invenisse crederent) occasionem præbens, quod quidam ex S. S. ut & Jure Canonico, ac Feudistarum sententiis, quæstionem hanc dirimendam sibi persuaderent, quod tamen alieno loco, & nullo idoneo usu factum docet *Bæcl. de Notit. S. R. J. d. Lib. 22. Cap. 1. p. m. 213.* Dum verò Sacrarum Literarum mentionem injecimus, innuimus inde resultantem quæstionem de quarta Monarchia, quam ex vaticinio Danielis defensitarunt *sleidanus de IV. Summ. Imper. Lib. 3. circ. fin. Matthæus Dresserus peculiari oratione de Monarchia IVta Romano Germanica*, quæ addita est ejusdem *Isagog. Histor. Helvicus, Synops. Histor. Univers. Termin. V. p. m. 52. seqq.* aliqvè penè innumeri, refragantibus *Bodino, Becmanno in Medit. Polit. Cap. ult. 26. Conringio*, aliisqvè: quæ tamen controversia, ne extra oleas vagemur, obiter saltem notata esto.

§. 4. (1) Septimam discrepantiæ ac confusionis causam nominare placet confusionem terminorum, Jurium scil. Majestatis, superioritatis territorialis, & Regalium, uti videre apud *Francisc. Iren. ad Burgold. Part. 3. Disc. 1. ad pag. 2. lin. 23. p. m. 1.* Hinc reprehendit in eo *Lampadium, de Republ. Rom. Germ. P. 3. C. 3. §. 16. Conringius d. l. p. m. 142.* quod Majestaticam Principibus Jurisdictionem adscribat quæ tamen Superioritas vulgo dicitur. Innuitqvè venerandus Dnus Parens, Senior Almæ hujus, in *Dissertat. de Superioritat. Territor. posit. 3.* contradictionem quandam involvere, quando superioritas illa effertur per inferiorem Majestatem, vel Majestatem dependentem, ceu appellare amat *Anton. Coler. de Jur. Imperat. Germ. Concl. 39. & 40.* quæ quidem Dni Parentis

sententia adprobata à *Dno Schweder. introd. in J. P. Part. Spec. Sect. 2. Cap. 10. §. 2. p. m. 869. pr.* videtur tamen contra eundem statuere *Dnus D. Simon in Dissert. quâdam de Jurisdic. territoriali Stat. Imper. sublimi Anno 72. habita Cap. 1. §. 9. in med.* quia nim: Status Imperii more Regio subditis suis ; ut plurimum absolutè imperitare dicantur, quorum respectu omninò independentes esse censet. Quamvis hâc ratione vocabulum Majestatis, salvo tamen rectius sentientium judicio, salvo quoqvé Viri celeberrimi respectu, nimis latè extendi crediderim, sicqvé & omnem illum (ex paritate rationis) qui inferiorem sub se habet, à quo non dependeat, Majestate frui, dici posse, exin eliciendum videtur: cum tamen propriè loquendo, illa potestas quæ planè est independens sola mereatur Majestatica dici, & suprema, uti quoqvé sentit *Conring. d. l. ad Lampad. p. m. 142. conf. Carpz. Prax. Crim. P. 1. qu. 41. n. 23. seqq. & n. 66. Dnus Mencken. Gymnas. Polem. Disputat. J. P. 3. Tb. 5. Burgold. ad Instrum. Pac. P. 1. Disc. 10. §. 18. p. m. 266. seqv.* Unde novam Furstenerii divisionem in Status Imperii Majores, suprematu gaudentes, quos potentats, & Souverains vocat, & minores, tanquam Legibus publicis ignotam, multi non injuria, tanquam magis in potentia quam Jure fundamentum suum habentem, suspectam habent, inter quos *Dnus Rhetius Lib. 2. Tit. 1. §. 12.* allegatus præter alios à *Dno Menckenio in Gymnas. Polem. Disputat. Jur. Publ. 1. Tb. 20.* neqvé admittenda est distinctio, quâ suprematum contradistinguit superioritati territoriali *Furstener. de supremat. Princip. Germ. in præfat. eâpropter impetitus ab auctore not. & animadvers. p. m. 14. seqv.* cum uti jus territoriale, ita etiam suprematus omnibus & singulis Imperii Statibus com-

competat , docente *Rhet. Inst. Jur. Publ. Lib. 1. Tit. 2. §. 145. in fin. p. m. 139. seqq.* (sed hæc saltem obiter notata sunt.)

§. 5. (n) Octavam discrepantiæ causam recensebimus , generaliore licet , hanc tamen haud citra notam dimittendam , quod in nostra Republ. quod nullibi alias gentium reperire est, integrum sit, in hac materia scribat quis quod velit: Cum tamen hæc ipsa puris tractanda foret manibus , sensusque petendus ex Legibus fundamentalibus : *vid. Bæcl. de Notit. S. R. J. d. Lib. 22. Cap. 1. p. m. 213. circ. med. ibi: Est & aliis Sc. jung. Limnaeus Tom. IV. Jur. Publ. Imp. Rom. German. addit. ad Lib. 1. Cap. 2. post. n. 17. conf. Becman. Medit. Polit. Cap. XI. Tb. 7. p. m. 159. Omnibusque (quod optandum) pro Regula deberet esse aureum illud effatum Bæcl. in Not. S. R. J. Lib. 22. Cap. 3. p. m. 218. post med. in omni, inqvientis, benè constituta Republ. de Statu Reipubl. nemini licere debet aliter loqui, quam Leges publica loquuntur, & decernunt, quæ verba etiam laudat Dn. Rhet. Inst. J. P. Lib. 1. Tit. 2. §. 146. p. m. 142. Adducere quidem, vel potius pluribus deducere possemus, & alias adhuc causas, quæ varia de forma Imperii nostri, intulisse judicia videntur: v. gr. quod multi infirmas admodum rationes, imò falsas, pro veris admittant, aliena pro genuinis adjiciant. Alii ex libellis quibuscunque passim impressis, ac curiosorum hominum discursibus, sicut appellari volunt, statum addisci posse autument, quos ipsos meritò notat Bæcl. de Notit. Reipubl. p. m. 67. Obrecht. in Dissertat. de unitat. Reipubl. Rom. Germ. Alii distinctionem Majestatis in Realem, & Personalem admittant, vid. Cellar. Lib. 2. Cap. 7. n. 18. seqq. & ita applicent, ut hæc quidem Imperatori, illa verò Ordinibus competat*

C 3

vid.

vid. *Bæcl. ad Grot. 1, 3, 7. p. m. 255. seqq.* Unde Imperium Imperatore majus esse, vult *Job. Belit; Idea Jur. Publ. Tab. 2. qv. 10. p. 6.* quem tamen cum Fibigio refutat *Rich- ter Discurs. de Augustiss. domus Austriac. Jur. ac præem. Cap. 2. §. 3.* (conf. *Gastel. tractat. de Stat. Publ. Europ. part. 1. Cap. 5. n. 24.*) neqvè securitati, & auctoritati Principis satis consulunt, qui duplicem hanc Majestatem in Imperio fingunt, uti loquitur *Dn. D. Lud. Menck. in Gymnas. Pol. Jur. Nat. & Gent. Diss. 1. Tb. 5. jung. omninò Ziegler. ad Grot. d. Lib. 1, 3, 7. verb. Subject. commun. p. m. 126.* ubi docet, potestatem imperandi, immediatè à DEO conferri, perinde uti potestas docendi, solvendi, & ligandi, administrandi sacramenta &c. quæ Ministro Ecclesiæ competit: Uti ergò populus eligendo Pastorem, non conferat potestatem istam, nec conferre possit, cum non habeat, sed personam electam potestati applicet: Ita & eligendo Regem non conferre populum potestatem imperandi, sed personam electam producere, eamqvè destinare ad exercitium potestatis illius, à DEO immediatè conferendæ. conf. *Job. Frid. Horn. de Civitat. Lib. 2. Cap. 1. §. 8. p. m. 171. seqq. usqvè ad finem Capit. ubi allegat. Dan. 2, 37. & 5, 18.* & quàm prolixissime juxta hæc principia differit. Inprimis legantur ea quæ habet *der Europäische Herold Franckenbergs p. 62. b. post m. seqv.* (jung. *Marc. Zuer. Boxborn. de Majestat. Reg. Principumqvè Lib. Sing.*) Quæ sententia uti omnem sic dictam Majestatem Realem evertit, ita animum ad exhibendam debitam imperantibus reverentiam, maximoperè movet. vid. tamen *Dnus Thomas. Instit. Jurispr. divin. Lib. 3. Cap. 6. §. 66. & seqq. plurib. ibiqvè note ipsius quas adjecit edit. novissim. d. Anno 94.* Sed has post numerum octavum recensitas causas indice

ce

ce saltem monstrasse, supremoqve digito tetigisse sufficiat, applicationem illi, qui iudicio ritè instructo Auctores ipsos leget, relinquentes.

CAP. III. & ult.

ARGUMENTA PRÆCIPUA SENTENTIARUM CELEBRIORUM,
& QUÆNAM PRÆ RELIQUIS ELIGENDA,
TRADIT.

§. 1. Inter celebriores sententias, de statu & forma Imperii nostri, tres potissimum eminere, ex superioribus adductis constabit: quarum (1) eorum qui Monarchiam volunt. (2) illorum qui Aristocratiam credunt. (3) & media inter has, mixturam, vel si mavis, temperamentum aliquod admittit. Ad auctoritates hoc loco non provocabimus, cum de illis jam constet. Progrediendum nunc erit ulterius, & videndum, an sine, vel quânam ratione moti, hi Viri loquuti sint, quibus perspectis, & invicem collatis, cuilibet libertas relinquenda est, subscribendi cui velit. Pro statu Monarchico fundando hæc adferri solent argumenta (1) quod Imperium nostrum unum & ultimum sit, ex quatuor Monarchiis Dan. c. 2. adumbratis. (2) quod Majestatis Jura per Legem Regiam quondam in Imperatorem translata, adhuc penes Imperatorem nostrum resideant, dum L. hæc Regia nec revocata, nec revocari potuerit. (3) quamvis mutata administratio, non tamen mutatus status. (4) ab omnibus Regibus, Rebuspubl. ac Populis tam fidelibus, quam infidelibus, Imperator noster Monarcha habeatur, & salutetur. (5) nullius Imperio teneatur, neminemqve præter DEum & Ensem superiorum



orem recognoscat : Unde & Caput Imperii , das Ober-
 haubt appelletur. (6) omnibus & singulis Imperii ci-
 vibus ex plenitudine potestatis imperet, juxta R. J. de
 Anno 1521. pr. ibi : **Endtbieten allen und jeden.** (7) o-
 nium Ordinum Dux clementissimus vocitetur. R. J. de
 Anno 1521. **Unser allergnädigster Herr.** (8) omnes &
 singuli obedientiam & subjectionem debeant Imperatori,
 tanquam Domino & summo Magistratui. R. J. Anno
 1521. **ibid. und bey Gehorsam:** quod & subscriptiones Li-
 terarum testentur, in quibus semet subjectissimos ultrò
 fateantur. (9) quia Imperatori præstetur homagium,
 quod ex parte præstantis, nota subjectionis. (10) Proceres
 Imperii sine ulla exceptione fidelitatem ei promittant, uti
 adparet ex formula jurisjurandi. (11) quod Imperator Le-
 gibus fit Solutus. (12) ab uno Imperatore Romanum
 Imperium dirigatur. (13) in Imperatorem committatur
 verum crimen læsæ Majestatis. (14) Mundi, seu ut alii vo-
 lunt, Romani Orbis Dominus dicatur. Vid. tamen *Hippo-*
litb. à Lapide Cap. 18. p. m. 306. seqq. jung. *Bæcl. de Notit. S.*
R. Imper. Lib. 22. Cap. 3. p. m. 221. ibi: Non sunt igitur, & lati-
 us in *Institut. Politic. Lib. 3. Cap. 8. p. m. 191. seqq.*

§. 2. Formam Imperii Aristocraticam esse, quo
 probent Ddres, his potissimum uti solent rationibus (1)
 quod Imperii Status, Imperatori & singulis Principibus
 in Comitibus Leges ferant. (2) Imperator solus non possit
 condere Leges universales, juxta formulam in Recessibus
 Imperii adhiberi s̄vetam: **Als haben wir uns mit denen**
Ständen / und Sie sich hinwiederumb mit uns vergli-
chen. (3) non habeat Jus Pacis & belli, cum hoc Statibus
 competat. (4) non possit indicere tributa. (5) Status Ju-
 dices Camerales creent, quorum creatio particula Juris
 Ma-

Majestatis, cum Majestas magistratus constituat. (6) Eligatur Imperator, abs Electoribus & Ducibus. (7) Non habeat summam potestatem, cum Legumlatio à Statibus dependeat. (8) quod Imperator precariam habeat potestatem, cum à Statibus possit deponi, exemplo Henrici IV. Adolphi, & Wenceslai. (9) Status se non Imperatoris, sed Imperii fiduciariorum dicant. (10) extrema provocatio, non fiat ad Cæsarem, sed Cameram. (11) Imperator sit Tributarius Rex, non Monarcha, cum solvat Turcæ annuum tributum 30000. Ducatorum. (12) coram Palatino possit conveniri (per text. *Aur. Bull. Cap. 5. §. 3.*) &c. Et hinc termini angustiores sint, quàm ut Monarchæ competant.

§. 3. Verum enimverò quam infirma hæc sint argumenta, pro firmando Statu Aristocratico adducta, quamquæ parum auri puri secum ferant, si ad Lapidem Lydium veritatis admoveantur, exin patebit, si quis perpendat (1) Leges in Comitibus ferri proponente, & consentiente Imperatore tanquam Capite, Imperatoremquæ nostrum tantummodo per modum conventionis, non verò Legis propriè sic dictæ obligari. (2) potissimas Imperatoris nostri partes esse in Legibus condendis, cum habeat (α) jus convocandi, (β) solus deliberanda proponat, (γ) illius auctoritate promulgeantur: (Sic enim publicas Imperii Constitutiones Imperator edicit. *Wir N. von Gottes Gnaden / bekennen und thuen kund jedermänniglich / ubi nomen Procerum non adjicitur.*) Conf. *Eitel Friedrich von Herden Grundfeste des H. Röm. Reichs Deutsch. Nat. P. 1. C. 2. P. 2. C. 1. & 10.* (δ) violatores illarum à Fiscali Imperatoris conveniantur. (3) maximas itidem Imperatoris esse partes circa Jus Pacis & belli. (4) consentientibus Statibus utiquæ tributa indicere posse. (5) in Judicio Ca-

D
me-

merali Vice - Præsidentem nomine Cæsaris judicare. (6) Imperatorem, licet ab Electoribus, non verò Ducibus eligatur, longè aliter tamen considerandum constitutum, quàm constituendum. (7) potissimas tamen Legum ferendarum partes Imperatoris esse. Ad (8) quid respondeat Bœclerus, videri potest ex Commentatione ipsius ad Grot. Lib. I. Cap. 4. n. 9. p. m. 281. seqv. Cui tamen contrariari videtur Dnus Schweder, in *Introd. in Jus Publ. Part. Spec. Sect. 1. c. 32. n. 8. p. m. 699. circ. f. junct. n. 5. seqq.* Conf. Carpz. *Commentar. in L. Reg. German. Cap. 14. Sect. 6. p. m. 963. in fin. seqq.* Dnus Eccholt, in *Disput. d. Jur. Maj. Imp. R. G. §. 16. circ. f. Dominus Thomas. in Dissert. 3. §. 4. Auct. de Rat. Stat. adjuncta questione: An Imperator Wenceslaus legaliter sit depositus, &c. ventil. in Acad. Frideric. Anno 93.* Nos in tam ardua & periculosa quæstione judicium nostrum lubentissimè suspendimus, cum id ante nos fecerint Viri celebriores, imbecillitatemquè nostram agnoscimus. (9) Status semet non Imperii tantum, sed & Imperatoris fiduciarios dicere, cum & huic præstent juramentum fidelitatis. (10) Extremam provocationem, & ad Cæsarem, & ad Cameram fieri, inqve Camera vice Imperatoris Jus dici. (11) distinguendum omninò esse inter tributum conventionis, & subjectionis: Accedente, quod Imperator tributum haud solverit, ut Imperator, sed ut Rex Hungariæ, non in servitutis auctoramentum, sed ut fines ab excursionibus tueretur, conf. *Grot. d. J. B. & P. 1, 3, 22. ibiqve Ziegl.* (12) Imperatorem non conveniri coram Palatino, ut superiore, sed tanquam Judice sua sponte electo, salvo Majestatis jure: quod ipsum & abs Rege Galliarum factum, & Hispaniarum, aliisque fieri constat, quorum ille, quondam apud Parlamentum, hic coram certis à se constitutis Magistratibus convenitur, teste

ste Jun. Brut. in vindic. contra tyrann. in repet. ad qu. 6. quem allegat Schritsmeier. Specul. Polit. qu. 10. p. m. 109. circ. fin.

§. 4. Et hinc non possumus non communi inhæ-
rere Ddrum opinioni, statuentes, Statum Imperii Rom.
Germ. Monarchicum esse, & quidem Aristocraticè mix-
tum, vel si mavis, temperatum, (quamvis inter mixtu-
ram & temperamentum differentiam ponendam moneat
Bæcl. Dissertat. de Notit. Reipubl. p. m. 64. & Dissertat. de
eo quod Civit. egit p. m. 47. seqv. ut & in Instit. Polit. Lib.
3. Cap. 8. p. m. 189. post med. nos interim prout & alii, in
verbis erimus faciles, modo in re conveniamus.) Di-
cimus Statum Imperii Monarchicum, quia Majestas e-
jusquè Jura omninò Imperatori nostro adscribenda: ne-
què negari salva veritate potest, cum Imperator noster
(a) *verum* habeat Jus Majestaticum, (β) *plenum* (cum nul-
la pars nominari possit, à qua exclusus, sed potius in o-
mnibus concurrat, & quidem ita, ut Proceres ne quidem
conjunctim sumti, in rebus Imperii aliquid Majestaticè
possint, quæ plenitudo etiam passim in Recessibus Impe-
ratori nostro attribuitur, verbis, aus *Kaiserlicher Macht/
und Vollenkommenheit*) & (γ) *secundum quid absolutum*,
quatenus partes quasdam solus habet, (conf. *Anonym. cu-
jusdam Jus Publ. Rom. Germ. Das ist Beschreibung des Heil.
Römischen Reichs Deutsch. Nat. worinnen nicht nur Sc.
Part. 4. Cap. 1. Gastel. tractat. de Stat. Publ. Europ. noviss. Part.
1. Cap. 5. n. 28. ubi plures allegat.*) Imperatorem nostrum
verè posse dici Monarcham. Pepercimus verbis, quia
hæc jam pluribus deduxit Dnus Eccholt in *Disputat. de
Jur. Majestatic. Imperat. Rom. Germ. Resp. Braun Lipsie
Anno 87. habita.* (quamvis sint, qui statuunt Imperatorem
Imperii esse Vasallum. Vid. *Limnaus Tom. 1. Jur. Publ. Lib. 1.*

Cap. 10. n. 50. circ. fin. & Venetorum Duci vix parem, imò inferiorem, Bodin. de Republ. Lib. 4. Cap. 1. fol. 391. citat. Paurmeister de Jurisdic. Imper. Rom. Lib. 2. Cap. 2. n. 34. p. m. 357. ubi eundem refutat. add. Textor. de ver. & var. Rat. Stat. Cap. 2. p. m. 34. in fin.) Interim Statum Imperii purè Monarchicum haud esse, is facile largietur, qui perpendet, teneri Imperatorem nostrum ex pacto adhibere consensum Statuum vel Electorum eosquè in partem & consortium non paucis in rebus admittere. Nequè quisquam firmiter inficias ibit, per Capitulationem Cæsaream, (ex quâ demum cognosci potest qualis sit Imperii Status, & regiminis forma, Limneus Proleg. Capp. Sect. 8. n. 57. quæquè norma ac forma est regiminis & status in Imperio, Eitel Friederich von Herden Grundfest des Heil. Römischen Reichs. Part. 3. Cap. 3. p. m. 203. & ex qua unâ hora quandoquè plus addiscendum, quam 20. annis vix consequi licet experientia, uti loquitur Carpz. prefat. ad Lect. in L. Reg. Germ. in med.) id agi, ut pleraquè Jura Majestatica in Imperio Germanico cum Statibus Imperii sint communia. Cœterum, ne acta jam sæpius ab aliis, agamus, vel etiam patientiam L. B. lædamus, quæ ut plurimum in fine frigere solet, operam nostram in collectione variorum Auctorum, mixturam in Imperio agnoscentium, commodabimus: nec fortè injucundum erit, vel plane inutile per Indicem quasi, & uno intuitu illa capere, quæ aliàs haud sine jactura temporis ex aliis conquirenda. Videatur ergo dictæ sententiæ & opinioni, (si temperamentum, ac mixturam pro iisdem habueris) calculum adjiciens Carpz. Commentar. in L. Regiam Cap. 13. Sect. 8. & 9. Schritsmeier Spec. Polit. qu. 10. p. m. 106. circ. fin. ubi tutissimam hanc vocat
senten-

sententiam. *Bæcl. de Notit. S. R. Imp. Lib. 22. Cap. 3. p. m. 222. circ. fin. verb. Et quando vocabulis & definitionibus Philoſophorum uti, in conſuetudinem ceſſit, neqve prerogativa Caſarea, monarchicis Juribus prægnans, negari poteſt; Libertas autem Statuum in partem curarum & regiminis aſſumpta magis magisq; exſplenduit, medius inter Monarchiam, & Ariſtocratiam, & ex utroqve mixtus Status, plerisqve placuit.* H. J. Dnus Schweder. *introd. in J. P. Part. Gen. Cap. 4. §. 49. in fin. p. m. 154. j. §. 51. p. m. 157. ſeqv. Burgold. ad Inſtrum. Pac. Part. 2. Diſc. 5. §. 2. p. 41. & P. 3. Diſc. 1. §. 1. p. 2. & §. 4. p. 6. Relfenſo de Summ. Princ. German. poteſt. Cap. 13. p. m. 188. Liebenthal Colleg. Polit. Exc. 8. qv. 1. ubi putat, quod ille qui mediam hanc ſententiam tenuerit, difficultatibus illis, ex opinionibus reliquis fluctuantibus, minime oneretur, vel prematur.* *Georg. Horn. Orb. Polit. Cap. 1. Aphor. 7. p. m. 10. ſeqv. Anton. Bullæus oper. borar. ſubciſ. Diſc. 5. connex. 2. conf. Beſold. Diſſertat. Singul. de Stat. Reipubl. mixt. Cap. 2. Tb. 2. & ex recentioribus Anonymi cujuſdam Jus Publ. Rom. German. Das iſt Beſchreibung des Heil. Römischen Reichs Teutſcher Nation, worinn nicht nur &c. Part. 3. Cap. 3. p. m. 213. Dnus Rbet. Diſputat. Jur. Publ. IV. de Stat. German. circ. ſubdit. Cap. 2. §. 8. n. 94. p. m. 260. Franckenbergs Europäiſche Herold. p. 63. ſeqq. & in primis pag. 69. b. ibi: wird aber doch auch ſehr gemäßiget.* *Funccius Orb. hodie Imperant. breviar. Erotem. 129. p. m. 66.*

TANTUM.

ERRATA.

PAg. 5. lin. 2. *Q.* lege, Th. pag. 6. lin. 6. *Polit.* lege, de Civitate pag. 8. lin. 2. *C. 7.* lege, Cap. 6. p. m. 287. ſeqq. pag. 10. lin. 6. *allegit.* lege, allegat. pag. 10. lin. 19. *ex.* lege, & p. 11. lin. 3. p. 198. lege, p. 189. pag. 12. lin. 1. *J. P. Part. 4.* lege, J. P. 4. pag. 12. lin. 3. p. m. 195. lege, p. m. 196. pr. pag. 17. lin. 5. *cedit.* lege, credit. pag. 18. lin. 25. p. m. 202 lege, p. m. 208. pag. 22. lin. 11 *immediate* lege, immediaté.

D 3

Casus

Casus curiosi, nec tamen ficti, quos deci-
sioni Lectoris subjecit Dominus Harsdörffer, alias der spie-
lende dictus, im grossen Schau-Platz Lust-und Lehrrei-
cher Geschichte sub Num, LXXXI.

Primum Casum, quem proponit laudatus Auctor, ta-
lem: Rustico vulpes Gallinam eripuerat, hanc venator
explodendo sclopetum à vulpe consequitur: Cum Rusti-
cus peteret Gallinam, oblato etiam pretio istius explosio-
nis sclopetariæ, nolletqvè venator restituere, quærebatur,
utrum ejus facta sit Gallina, qui eripuit, an Rustici manse-
rit? Ita decidendum putamus, ut pro Rustico respondea-
mus, edocti à Jcto Pomponio (ex relatione Ulpiani) qui
similem quæstionem tractat in *l. 44. d. A. R. D.* ut & Impe-
ratore nostro in *§. 16. 7. de R. D.* ubi tradit, animalia man-
sveta, etiamsi custodiam nostram evaserint, quocunqvè
loco fuerint, nostra tamen manere.

Secundò, laudatus Auctor d. l. hunc proponit casum.
Peregré profecturus quidam gallinas suas elegantioris
formæ amico mandat alendas, cum donatione Ovorum
pro hac custodia, & cum promissione refundendi statim
sub reditu pretii in alimenta impensi. Eo absente magna
oritur annonæ caritas, ita, ut pretium alimentorum con-
sumptorum bis vel ter pretium ipsarum gallinarum exsu-
peret. Reversus postea Dominus pro frumento plus ex-
solvere renuit, quàm illud constitit tempore sui discessus,
offerendo pro impensis ipsas gallinas. Quæritur quid Ju-
ris? Si consuluerimus Jctum Paulum in *l. 3. pr. ff. man-
dat.* audiemus, in causa mandati illud verti, ut melior
quidem interdum causa mandantis fieri possit, deterior
autem nunquam. Ex quo principio inferendum videtur,
nec

nec Dominum ad refusionem impensarum teneri. Sed cum Leges ex Legibus explicandæ, & verò juris fit notiffimi, quod mandati fines strictè servandi, ita ut quoties certum mandatum sit, recedi à forma non debeat, quin potius mandatario juxta fines præscriptos mandatum perficienti, actio mandati contraria concedatur, ad indemnitatem ratione mandati consequendam, decisio quæstionis facile apparet.

Tertiò d. Auctor. d. n. 81. hunc exhibet casum. Piscator scapham suam in ripam deducit, non tamen alligat: Molitoris asinus aquandus, ob turbidam in ripa aquam conscendit illam scapham, eamque ita commovet, ut vi fluminis abrepta pessum iverit, ipseque asinus submersus fuerit. Piscator scapham à molitore, molitor asinum à piscatore petit. Quæritur quis damnum ferre debeat? quam quæstionem ita decidendam ex Juris nostri principiis sumimus, eum damnum ferre debere, cujus major est culpa. Cum verò major sit culpa molitoris, quam Piscatoris: Piscatoris enim licet aliqua sit culpa, quod in scapha non alliganda negligens fuerit, at tamen talis in re sua, suo Jure fuit, quia quemlibet rei suæ moderatorem esse atque arbitrum Jura permittunt. Verum enimvero molitor nullo Jure permittit asino suo ut scapham alienam commoverit, & ita damnum dederit rei piscatoris. Tantum ergò abest, ut asinus quem sua culpa amisit, molitori à piscatore debeat restitui, ut potius molitor ex L. Aquilia de scapha piscatori teneatur.

Quartò, citatus Auctor alleg. 1. hunc refert casum. Italus Genuâ Institori suo in Hispania per Literas in Italico sermone exaratas, 102 simias sibi transmitti mandat.

Hispa-

Hispanus plures venales non reperiens, transmittit solum
 53. Genuensis pretium harum solvere recusat, præten-
 dens, se unam aut duas tantum mandasse sibi coëmi, cum
 o Italicum idem sit, quod *aut* Latinis, facileque suam
 hanc mentem ab Hispano potuisse conjecturari. Licet
 ergo primum inspiciendum sit, quâ mente quid actum,
 docente Ulpiano in *L. 34. d. R. 7.* Tamen si de eo non
 satis constat, mandatum obscurum, aut ambiguum, no-
 cebit ei in cuius fuit potestate apertius scribere, juxta
 principia Papiniani Jcti in *l. 39. d. pact.* Potuit autem
 hoc Genuensis, scribendo vel expressis verbis sine nu-
 meris, vel cum numeris ita, i, ove 2. vel adhuc ita, i, o, 2.
 Mandati igitur actio ab eo non enervatur.

Quintus & ultimus casus, ab eodem Auctore d. n.
 81. ad decisionem exhibitus, hic est. Mercator gregem
 transportandum per mare, navi imponit: Aries ex
 illo grege nauclerum dormientem cornu petit, qui é so-
 mno turbatus iræ plenus, arietem in mare projicit, quo
 viso, omnes oves arietem certatim sequuntur, & sese in
 mare deturbantes submerguntur. Quæritur proin an
 Mercatori etiam de ovibus teneatur nauclerus? & pro-
 nuntiandum videtur, quamvis nauclerus ipse corpore suo
 in mare oves haud præcipitaverit, & hinc directa L. A-
 quiliæ actione non teneatur: quia tamen qualis qualis sal-
 tem paterfamilias novit, vel nosse potest, quod arietem
 oves sequantur, nauclerum ex Interpretatione L. Aqvi-
 liæ utili actione de ovibus submersis, projicien-
 do in mare arietem, mercato-
 ri teneri.



Romani Imperii facies; quæ norma regendi:
Exponis Theſibus, hinc Tibi ſurget honor.
Ardua Materia eſt, quam pertractare verentur
Judicii qui non dexteritate vigent.
Maſte igitur ſtudiis, victrici maſte corona;
Ingenii applauſum, Docta Cathedra dabit.

*Germanæ Sororis Germano Filio Domino Respondenti
jam Domestico etiam suo dilectissimo Singulari
planè adfectu L. M. Q. scrib.*

Albertus Willebrand.

Doct. Profess. Jur. Ord.



Expetis ut Musæ celebrent te carmine laudis,
Ecce tibi Votum, ceu cupis ipse feram.
Itaque felicem progressum det tibi Jova,
Castra ut Musarum tangere fama queat.
Carmina libenter canerem, sed plurima cum non
Dictent Pierides, consule pauca boni.

*benevolentie erga Dominum Respondentem Affi-
nem suum honoratissimum testandæ causâ
deproperabat.*

Johannes Barnstorff. D.



Publica quid Res sit, quâ forma Regna coruscent,
Differis, & dignus verba diserta facis.
Non te pœniteat, ceptum sic currere cursum
Gratus eris Patri, commodus atque DEO.

*paucitate linearum prolixum suum affectum
erga Dominum Respondentem conte-
stari voluit.*

M. Timotheus Büttemann.

Sint

AK
TK
4462
Sint hæc fausta precor Majorum exordia rerum
Quæ PRÆDULCE DECUS pulchro certamine svasit
Promere laudis amor patriæ; felicia sunt.

*Ita Amico suo intimo devoto pectore
grat.*

C. A. G. M.

Sint hæc primitiæ faustæ dulcissime frater
Optataque TIBI commoda grata ferant:
Quem probat ipsa Themis sanctarum antistita legum
Totaque juridici portio lecta chori.

*Fratri suo Melitissimo levis
bacce
grat. scrib.*

H. A. Schütz.

Nichtes ist so sehr zu loben
Als ein saurer fleisses Schweiß/
Dis thut ER durch seine proben,
Offenbahr uns ohn Scheiß.

Drumb lobet nebst mir auch Ihr Musen, und preiset/
Den / der nebst der Tugendt den Fleiß jetzt beweiset/

*Dieses schrieb in geschwinder Eyl dem
Herrn Respondenten zu Ehren dessen
verbundenster*

M. J. F.

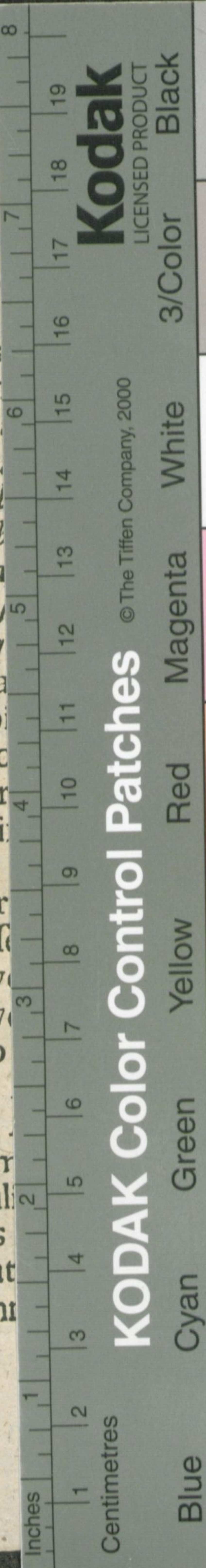


WNA

M. J.

ma
Ro
S.
(in
p.
jar
Do
173
bal
Lib
n,
s.
seq
Ta
ubi
nic
for
mi

ter
eff
qv
qv
co
in
&
um
tul
lis
rat
ant



instrum, Pac. E. Respubl.
idem *d. Lib. 1. Tit. 7.*
Lib. 3. Tit. 13. §. 10. p. 412.
7. §. 6. p. 91. (in ed. nov.
Sylog. rer. quot. supra
istici, seu Dissertat. de
m. Cap. 2. §. 24. p. m.
l. de Princip. Friedlieb/
nnaeus Tom. 1. Jur. Publ.
olit. Lib. 2. Cap. 6. Sect. 5.
rt. 3. Lib. 5. in pr. p. m.
1. Aphorism. 7. p. m. 10.
derant. Period. 3. p. m. 83.
Exercitat. Justin. 1. qv. 9.
uctis, concludit, opi-
volunt Imperii nostri
n, cum Aristocratia

ter connexitatem ma-
nam Imperii mixtam
& Democratia, inter
Cap. 10. p. m. 83. hanc-
, (qui primo mihi lo-
s D. Radovius antihac
Collegii Senatorii ut
tuumqvè Provinciali-
reverendissimus Capi-
ræ Civitatis Imperia-
enas, & affinis hono-
le Majestate, ante 36.
uti verba ejus habent,
exer-

